

Davka na pivo plačujejo:

Na Avstrijskem	vsaka oseba markov	2.52
Nemškem	" " "	—71
Angleškem	" " "	6.50
V združenih državah	" " "	2.78
Davka na žganje plačujejo:		
Na Avstrijskem	vsaka oseba markov	2.90
Ogrskem	" " "	3.81
Nemškem	" " "	2.65
Franceskem	" " "	6.78
Angleškem	" " "	9.13
V združenih državah	" " "	7.49
Davka na sladkor plačujejo:		
Na Avstrijskem	vsaka oseba markov	3.59
Ogrskem	" " "	1.46
Nemškem	" " "	2.24
V Italiji	" " "	1.84
Na Franceskem	" " "	2.40
Angleškem (colnina)	" " "	3.11
Vzdruženih drž. (colnina)	" " "	2.83
Davka na sol plačujejo:		
Na Avstrijskem	vsaka oseba markov	1.53
Ogrskem	" " "	1.52
Nemškem	" " "	—87
Franceskem (colnina)	" " "	—71

Druge države nimajo davka na sol. Preglejmo se nekaj direktnih davkov:

Zemljiski gada v k plačujejo:

Na Avstrijskem	vsaka oseba markov	1.73
Ogrskem	" " "	2.90
Nemškem	" " "	—70
V Italiji	" " "	2.38
Na Franceskem	" " "	2.15
Angleškem	" " "	—38

Davka na poslopja plačujejo:

Na Avstrijskem	vsaka oseba markov	2.99
Ogrskem	" " "	1.13
Nemškem	" " "	—34
V Italiji	" " "	2.28
Na Franceskem	" " "	3.22
Angleškem	" " "	—93

Dohodniški gada v k plačujejo:

Na Avstrijskem	vsaka oseba markov	1.92
Ogrskem	" " "	1.51
Nemškem	" " "	6.82
V Italiji	" " "	7.41
Na Franceskem	" " "	2.06
Angleškem	" " "	15.14

Obrotniški gada v k plačujejo:

Na Avstrijskem	vsaka oseba markov	2.89
Ogrskem	" " "	2.53
Nemškem	" " "	—34
V Italiji	" " "	—42
Na Franceskem	" " "	2.82
Ruskem	" " "	1.20

Delegacije so skliceane za 8. oktobra t. l. v Budimpešti. Dnevni red je zelo važen. Gotovo se bode tudi glede nemirov na sp. Štajerskem in Kranjskem govorilo.

Zopetno zvišanje cen premoga (Steinkohle) se zviša s 1. oktobrom t. l. To zvišanje bode znašalo pri trboveljskem svetlem premogu 28 h za met. cent, pri trboveljskem gris-premogu 24 h. V mali razprodaji bode torej znašala premogova cena 3 K odnosno 2 K 72 h za meterski cent (100 kilogramov). Pibersteinski premog se zviša za 28 h, grob-gris-premog za 32 h. Tudi premogi kriketi se zvišajo za 10 h pri 100 komadih. Kakor se vidi, rastejo cene vseh živiljenjskih sredstev na naravnost neznotni način. Ako pa kinet kaj zahteva, se pravi takoj, da je — oderuh...

Deželno-zborska volilna preosnova za Štajersko je v načrtu že predložena. Glavne poteze načrta so: 1. Virilni glasovi se zvišajo za dva. — 2. Kurija voleposestnikov ostane kakor doslej. — 3. Zastopstvo trgovske in obrtne zbornice ostane kakor doslej. — 4. Mandati v razredu mest in trgov se zvišajo za 7, v onem kmetiških občin za 4 in v splošnem razredu za 2. Število mest deželnih odbornikov se zviša za 1 na 7. To so poglavitev točke preosnove, s katero pač nobena stranka ne bode zadovoljna.

Preosnova žganjarine in kmetijstvo.

Desetega dne julija t. l. predložila je vlada državni zborci osnutek postave, ki zadeva preosnovno žganjarino. Davčni nastavek je bil doslej v teh državnih potovcih različen in sicer je bil na Ogrskem za 10 krov-

večji ko v Avstriji. Nameravana reforma pa boče ta razloček izvrnati na ta način, da se v Avstriji zviša žganjarina za 50 krov, na Ogrskem pa za 40 krov pri hektolitru; tako bi znašala daca v obeh državnih polovicah za hektoliter enako, namesto 140 K. Tudi razloček med kontingentiranim in nekontingentiranim špiritem je v Avstriji in na Ogrskem enako velik: znaša namesto 24 K. Nadalje se bo dognal kontingenčni po obojestranskem konzumu. Tozadovne predloge so soglašale v načelih in tudi v podrobnostih.

Povdarijati je še treba, da se bodo dohodki iz zvane žganjarine baje porabili za popravo in boljšanje posameznih deželnih finančnih. Posamezne kronovine so že sedaj dobivale določen del žganjarine. Ko se je zamre leta 1901, zvišala žganjarina od 70 do 90 v za liter, je prišel večji dohodek iz nje posameznim kronovinam v blagajne. Skupno je ta vsota vsake leto okoli 19.2 milijonov krov. Ta delež, ki ga naj dobivajo dežele, pa se hoče še zvišati in sicer na ta način, da dobijo delež od vsakega litra 100% alkohola po 50 v. Žganjarina naj znaša v bodoče za kontingenčni špirit 140 v za liter, od tega dobijo dežele 50 v ali 35.72 odstotkov, država pa ostalih 90 v ali 64.28 odstotkov.

To so na splošno temeljna načela nameravane preosnove. Kakor pa se mora priznati, da je poprava denarnega stanja posameznih kronovin nujno potrebna, tako je tudi potrebno, da zavzamejo zastopniki avstrijskega kmetijstva ob tej priliki stališče k vprašanju žganjarine in da zahtevajo, da vlada na tem polju upošteva njihove zahteve.

Osrednji odbor kmetijske družbe je to potrebo dobro spoznan in je s svoje strani storil potrebno v tej stvari, posebno, ker se je na vseh zborih in sejih govorilo o žganjarini in ker se gre takoj res za vprašanje, ki je zelo važno in pomembno za veliko število kmetijskih gospodarstev. Najbolj se pritožujejo kmetje zaradi tega ker se določbe o izdelovanju davka prostre žganjice za domačo rabo večkrat prestrogo rabijo in ker se jih pri tem večkrat naravnost šikanira. Vedne tožbe in pritože v tej stvari so imela resa, da je finančna uprava navsezadnje dovolila par olajšav. Ali njih vrednost nikar ni taká, da bi se z njimi odpriavile vse nepravilnosti. Med zahtevami, ki se bodo morale najprej upoštevati, je posebno ona, ki govorijo o znižanju žganjarine za ono žganjico, ki se izdelava iz domač pridelanega sadja in jagod; sem se po svoji snovi lahko stejejo tudi ostanki pri izdelovanju sadjevca in vina.

Da je ta zahteva popolnoma upravljena in v gospodarskih razmerah posestnikov utemeljena, to se takoj vidi če pomislimo, da se mora v zelo rodnih letih — kakor letos, če ne pride kaj vmes — ono sadje, ki se, ker ga je pač preveč, ne more prodati, na nekak način porabiti. Ta potreba postane za nas tembolj nujna, ker je naš izvoz sadja na Viremberško zaradi velikanskih vozni skor polpopolnoma onemogočen. K temu se pride da bo nova vinska postava izdelovanju tropinskega vina ali pikole polpopolnoma onemogočila, ker polpopolna prepoveduje prodajo takega vina; na vsak način pa bo izdelovanje vina iz tropin zelo onemogočeno. Vinoreci se zradi tega prisiljeni, porabiti ostanke pri izdelovanju vina za žganje, če nočejajo teh ostankov kratkomalo vreči na gnoj.

Strahl finančne uprave, da bi se znižano žganjico pomanjšali državni dohodki, je že iz tega vzroka neopravilen, ker bi se potem danes polpopolno opuščeno žganje sadja in vina začelo delati in mnogo večji meri, tako da bi se dohodki države nasprotno zelo povečali. Isto naziranje zastopa tudi spomenica mariborske družnice kmetijske družbe, o kateri se je posvetovalo sadjevski odsek družbe.

Popolnoma neopravilen je pa je neprimerno zvišana žganjarina, ki zadene male kmetije žganjarine v primeru z velikimi gospodarskimi žganjarimi in industrijskimi žganjarjami za špirit, dvakrat neopravilen je za to, ker lahko te velike žganjarje porabijo vsa sredstva, da jim pride izdelovanje kolikor mogoče ceno. Kmete žganjarje pa si pomagajo le z zelo pristnosti pomočki in imajo že zaradi tega slabše stališče.

Par primerov iz praks nam bo to dokazalo. 100 kg jabolk da v najugodnejšem slučaju 12 l žganjice s 50%. Davelk za to žganje znaša šestkrat 90 v = 5K 40 v. Če odračunimo od tega davek, ostane 9 K, a tudi ta vsota se zmanjša, ker moramo računati drva in pravilno, kar se rabí za žganje. Rezultat pa je že mnogo slabši, če primerjamo gospodarske in industrijske žganjarje z malimi žganjarjami naših kmetov. Iz 100 kg pšenice se dobri povprečno 60 l žganjice s 50%, iz 100 kg krompirja 18 do 20 litrov 50% špirita. Če hočemo dobiti torej ravno toliko žganja, moramo začagnati petkrat več jabolk kakor pa pšenice. Če računamo za meterski stot pšenice 25 K, potem bi veljalo 5 meterskih stotov jabolk 25 K ali 100 kg jabolk ima vrednost 5 K, če hočemo dobiti iz njih isto množino 50 odstotnega alkohola.

Da v takih razmerah kmete ne more žgati sadja, temu se pač ni treba čuditi.

Če primerjamo krompir in sadje, vidimo, da moramo vzeti za polovico več sadja ko krompirja, če hočemo ž njega izzgati isto množino žganjice, torej dobimo iz 100 kg krompirja toliko žganja, kakor če začagnimo 150 kg sadja. Če računamo za 100 kg krompirja 6 K, potem znaša v tem slučaju vrednost jabolk 4 K.

Iz vsega tega se vidi, da se mora v obdelovanju žganja izravnati velik, neopravilen razloček med velikimi industrijskimi in malimi kmetijskimi žganjarjami.

To se glavne misli vloge, ki jo je izročil osrednji odbor naše domače kmetijske družbe o priliki pričakovanih pogovorov o predlagani reformi žganjarine v državnem zboru vodstvu prostih agrarne zveze, vodstvu nemške agrarne stanke in vsem državnim poslancem Štajerske dežele s prošnjo, naj uveljavijo pri posvetovanju

o nameravani predlogi postave upravičen željo kmetovalcev, da se doseđana, po vsebinib alkohola zaračunata žganjarina pri žganju doma pridelanih jagodnila sadežev, iz tolkla v vina, iz ostankov pri stiskanju in vretju sadjevca in vina zniža na preprečnjo vsoto.

V tej vlogi je osrednji odbor opozarjal tudi na to, da se naj pri tej priliki dela na to, da se v novi postavi kmetičke žganjarije (ali davka proste z določenim kontingenčnim, ki naj znaša, kakor na Tirolskem, po možnosti 112 l na leto, ali oblačene) ločijo popolnoma od gospodarskih in industrijskih žganjarjev in naj se za kmetijske žganjarje ustvarijo posebni postavlji predpisi.

Sedaj pa je naloga državnega zborja in poslancev, da zastopajo agrarne zahteve na ta način kakor smo ga zgoraj opisali.

Gospodarske.

Donesek k rešitvi vprašanja o porabi sadja.

Letošnje sadno leto sicer povprečno ne bo tegu držalo, kar je izprva objavljalo. Povprečno bomo pri jabolkih imeli komaj srednje velik pridelek, pri hruškah pa celo precej slab. Dasi so bili sadni nastavki takobogati in gosti, da smo si bili že skoro v skrbih, kam s tolikim sadjem, vendar postaja ta skrb sedaj vedno manjša in bi, če prav premislimo ves položaj, bila celo nepotrebna. Ker je šlo precej drugih sadežev v nič, bi morali ravno od letosnjega sadja pričakovati, da namne bo le priboljšek, ampak naravnost hrana. Sveže sadje ima vendar skoro polovico toliko redilne vrednosti kot krompir, suho pa celo dvakrat toliko. Med sadjeveci bi se ga moral porabiti več, ko se ga doseđa, tako sveže, kakor suhega, ki je bilo nekaj tako važna domača hrana. V glavnem pa sedaj porabimo sadje na dva načina: ali sveže ali pa naredimo ž njega sadjevec. Ker se sveže sadje vseh vrst, ki jih imamo na Štajerskem, dolgo stope hrani, lahko sveže sadje rabimo nač pol leta in ga v tem času porabimo velikanske množine. Pazite se mora tudi na to, da se postavi na trge le zdravo, sveže sadje in da se manj vredno, poškodovano porabi na drug način. S tem bi se doseđlo več ugodenosti: 1. Ne bi več ponujalo toliko svežega sadja in za ponujeno, res dobro sadje bi se cena zvišala. 2. Za zdravo, trpečno sadje bi se lahko našli kupci, njegova vrednost bi se povzdrignila in konzum bi se osigural. 3. Mnogo tisoč meterskih stotov sadja, ki sedaj neizbrano gre v nič, bi se narodovemu gospodarstvu ohranilo. 4. Sadjarji bi imeli iz tega večji dobiček, ko pa če prodajo vse skupaj za mrtvo ceno.

Skrbno pobiranje in pazljivo izbiranje sadja sta torej prva pogoja, da se uredi sadjevec dobičkonosno. Boljše se porabi kot namizno sadje, slabše pa za sadjevec. Za vse slučaje pa bi gospodinje lahko tudi manj vredno sadje ohranile dalje porabno, a o tem ne bomo govorili, ker je to stvar gospodinjstva. O važnosti izdelovanja sadjevca je vsakdo prepričan, posebno če pomislimo, da velja v sadjevcu kilogram sadja povprečno 10 do 12 v, dočim prodajajo kilogram svežega sadja v zelo rodnih letih po 6, da celo po 2 v. Če se izvira žganje vagon za 600 K ali še manj, to nikakor ni na korist deželi. Že v deželi sami se porabijo velikanske množine sadjevca. Vsak gospodar rabi za svoje domače, za posle in delavce velike množine te pijače. Brez pijače danes v mnogih krajih ni mogoče dobiti delavcev in tudi ljude pri hiši želijo, najsi se jim tudi pravi, da je alkohol strap, kako »močno« pitje. In tega jim ne bo nihče zanemaril, kadar bi koliko tripijo in kako se izpostavljeni raznim vremenskim nezgodam. Osvežujoča pijača dene takim ljudem zelo dobro, zviša njihove moči in se na ta način izplača. To velja posebno o nekoliko kiselatem, ne močno alkoholičnem sadjevcu. Sadjevec se torej že v kmetijskih obratih zelo mnogo porabi in lahko računamo na vsako kmetijo po 15 hl na leto. Ker si ga moramo oskrbeti povprečno za tri leta napred, potem pač porabi vsaka kmetijeta v tem času 45 hl. Če stejemo samo število kmetij v c. kr. kmetijskih družbi in teh je 10.000, potem porabijo te v dobrih, sadnih letih 450.000 hl sadjevca, za katerega treba okoli 9000 vagonov sadja. A s tem je že le malo število kmetij prekrbljenih in koliko jih je! Razen torej porabijo zelo mnogo močnih krmčarji, tudi se ga precej izvira. Ali pa se s tem pokrije vsa potreba? Navadno pa ne. Če ne prvo leto po rodnem sadnem letu, gotovo pa primanjkuje drugo leto v vseh kmetijah sadjevec. Tako se oprimejo ljudje žganjice, ki njihove poželenje po alkoholu sicer zelo ceno utesi, ki pa ima za to zelo hude posledice. Dokaz, da nitiz zase sadjevec ne izdelava dovolj sadjevca, je tudi v dejstvu, da se ravno kmetje, ki so za ničovo ceno zavrgli svoje sadje, zelo zanimajo za razna sredstva, s katerimi se narejajo vinske pijače, n. pr. letos za »mostin«, da nosijo denar špekulantom in tak način oškodujejo prodajo svojega blaga in blaga svojih stanovskih tovarisev. Dokler se kaj takega godi, ni mogoče govoriti, da imamo preveč sadja in preveč sadjevca.

Na Štajerskem se prideluje mnogo sadjevca, to se mora reči. Da pa se ga ne prideluje dovolj, za to imamo precej različnih vzrokov. Pred vsem je krivo tega večkratno pomanjkanje posode, glaven vzrok pa tiči v tem, da se izdeluje pri nas sadjevec, ki se ne drži dolgo in ki ni pripraven za promet. Tukaj hočemo govoriti samo o zadnjem vzroku.

Za litro rabo zadostuje sadjevec, ki se, večkrat pomešan z vodo, izdeluje kakor doslej iz trebljenega in svežega sadja. Za klet in za prodajo pa moramo izdelati boljše in trpečno blago. Če prilijemo sadjevcu

